

# Anhang

til

1850.

# Rigsdagstidenden.

N<sup>o</sup>. 16.

Anden Session.

(Forts. af Udf. til Lov ang. den Kjøbstæderne tilkommende Godtgjørelse for ordinair Indquartering).

Da Kommunen skal udrede det medgaaede Beløb, og har at legitimere dets Rigtighed for vedkommende Ministerium, der skal drage Omsorg for Refusionen, bør Bestyrelsens Medvirkning ved disse Sagers Ordning og Afgjørelse ikke være mindre end den i Udkastet foreslaaede, hvortil kommer, at det Ofsentlige maa antages at være i højere Grad betrygget mod overdrevne Fordringer, naar det ikke er Indquarteringscommissionen alene, der har at afgjøre Sagen, men den ogsaa skal undergives Communalbestyrelsens Prøvelse og Medvirkning.

Slutningsbestemmelsen i Frd. af 15de Novbr. 1816 § 28 er det anseet rettest at lade bortfalde. Ligesom nemlig denne Bestemmelse vistnok kun sjelden er kommen til Anvendelse i Praxis, saaledes staaer den ikke i Harmoni, hverken med den Myndighed, som ved den senere emanerede Communallov er indrømmet Communalbestyrelserne eller med det deri opstillede Princip for Amtmandens Indvirkning paa Kommunens Anliggender. Men dertil kommer, at det er fundet hensigtsmæssigt at bestemme, at den Opgjørelse, som Magistraten har at indsende over den Kommunen tilkommende Godtgjørelse, kan underkastes Eftersyn, saaledes at hvor det maatte findes, at Kommunen har ladet mangle paa fornøden Sparksomhed eller Omsigt, kan Godtgjørelsens Størrelse fastsættes af uvilige Mænd (see Udkastets § 7). Men hermed vilde det ikke kunne bestaae, at Amtet ved sin Sanction skulde tillægge de i Paragraphen omhandlede Contracter Gyldighed, og ialtfald vilde en saadan Sanction,

naar hine i Udkastet foreslaaede Bestemmelser erholde Lovskraft, blive uden Betydning.  
ad § 4.

Da Loven af 20de Juni d. A. forudsætter, at det kun er de Udgifter, Kjøbstæderne for Fremtiden faae at udrede til de her omhandlede Gjenstande, for hvilke der skal tillægges dem Erstatning, samt da Indquarteringsbyrden derhos fremdeles skal vedblive at paahvile Kjøbstæderne som saadanne, kan der ikke være Spørgsmaal om at tilstaae dem nogen Godtgjørelse enten for de Udgifter, de maatte have havt til de Gjenstande af den omhandlede Art, som alt maatte være anskaffede paa den Tid, Loven træder i Kraft, eller for sammes fremtidige Afbenyttelse af Garnisonen, ligesaa lidet som i Reglen om at overtage de Laan eller andre Forpligtelser, som enkelte Kjøbstæder maatte have paadraget sig for at tilveiebringe de her omhandlede Indquarteringsfornødenheder, hvorimod det ligefrem følger af Bestemmelsen i § 2, at der tilkommer dem Godtgjørelse for de Udgifter, de anvende paa deres Vedligeholdelse eller de Forandringer eller Forbedringer, som maatte findes nødvendige eller hensigtsmæssige. Fra det i den opstillede Princip er det dog anseet rettest at undtage de større Exerceerpladser, navnlig med Hensyn til, at der allerede nu indrømmes Garnisonsbyerne nogen Erstatning for Affavnet af de Arealer, som dertil ere anvendte, idet nemlig Exerceerpladserne, der nævnes i Frd. af 15de Novbr. 1816 som en af de Gjenstande, Kjøbstæderne uden Betaling have at levere, ere henregnede til de Præstationer, for hvilke der ved allerhøist Resolution af 10de Decbr. 1837 er givet bemeldte Byer Tilfagn om at erholde nogen Erstatning af Indquarterings-Fondens Renter. Som Følge